

Koiné, contra els «intel·lectuals orgànics del bilingüisme»

Els impulsors del manifest reapareixen amb el llibre "Llengua i República" per recordar a la classe política que el debat sobre l'estatus del català continua present en el "post-procés"

La presentació del llibre "Llengua i República", per explicar el manifest Koiné | BS

Quan l'any 2016, en ple auge del procés independentista, el **grup Koiné**, format per acadèmics i lingüistes, va fer públic el seu manifest, el debat sobre l'**estatus del català** en una Catalunya independent va assolir la màxima intensitat. <https://www.naciodigital.cat/noticia/225862/el-catala-a-la-republica-quin-estatus-ha-de-tenir-la-llengua-en-una-catalunya-independent>) La discussió havia arrencat uns anys abans i la política no n'havia quedat al marge, però després dels fets de l'octubre de 2017 tot plegat es va desinflar. Cinc anys després, el grup Koiné trenca el silenci i reapareix amb un llibre, *Llengua i República. El manifest Koiné argumentat*, per desenvolupar la seva proposta, que en el seu moment va ser qualificada de racista i supremacista. "El llibre recorda que en el post-procés el debat continua interpel·lant els dirigents polítics per evitar la extinció", ha dit **Josep Gifreu**, professor jubilat de l'UPF i conductor de l'acte.

L'auditori del campus de Poble Nou de la **Universitat Pompeu Fabra** estava buit quan faltava un quart d'hora per la presentació, prevista per les 19h. A falta de pocs minuts ha començat a arribar gent. "Poca gent jove", reconeixen en veu baixa entre el públic. "Quan s'hi hagi de ser, hi seran",

respon un altre, més optimista. "Ens han dit que està arribant un equip de TV3 i esperarem una mica per començar", han explicat des de l'organització. La tele és la tele. Amb una quarantena de persones a la sala, i amb l'equip de TV3 instal·lat, ha començat l'acte, que ha comptat amb les intervencions d'**Àngels Folch**, en nom del Grup Koiné; **Lluís de Yzaguirre**, president de Llengua i República; i **Oriol Orfila**, en nom de Nexum Edicions, editor del llibre.

Gifreu ha fet la introducció citant una entrevista a Hannah Arendt en què explicava quan va ser conscient que era jueva i deia que, quan l'atacaven com a jueva, s'havia de defensar com a jueva, "no com a alemanya ni com a ciutadana del món ni com a titular de drets humans". El professor ho ha relacionat amb la "singularitat" dels catalans, que és la llengua, que permet identificar-los. El llibre, publicat cinc anys després del manifest, és resultat d'un exhaustiu repàs dels articles -n'han recollit fins a 400- que van respondre al seu plantejament el 2016 i vol servir per "refutar o replicar els arguments dels intel·lectuals orgànics del bilingüisme". Les crítiques als mitjans de la "caverna" i al "foc amic" han estat constants.

De fet, de l'acte n'ha sortit un missatge per a la classe política: tot i que no hi hagi república, es poden fer coses per defensar la llengua. Per començar, fer complir les lleis en matèria lingüística. Perquè, han alertat els ponents, "la república no salvarà la llengua" i cal que el català "sigui necessari a Catalunya", com ho és el francès a França o l'alemany a Alemanya.

[h3]"La llengua del país ha de ser una i ha de ser el català"/h3]

Àngels Folch ha volgut desgranar què és el grup Koiné i com s'ha fet el llibre. Després de rebre atacs -"molts van saltar com a lleons, cosa que demostra que vam tocar la llaga"-, els autors van recollir tots els articles que es van escriure sobre el manifest i es van dedicar a desmuntar totes les crítiques. "Se'ns va atacar de monolingüistes, i és fals. També que érem contraris al bilingüisme, fals també. Fins i tot que érem contraris als immigrants, cosa que és surrealista", ha dit Folch. Després de la publicació del manifest, molts van dir també que era "inoportú". "Inoportú ho era per alguns polítics. Per a nosaltres era oportú perquè ens hi juguem el futur de la llengua", ha afegit la representant del grup Koiné.

Koiné no es posiciona sobre l'oficialitat del català en una Catalunya independent, però Folch ha detallat què defensa. "Rebutgem la ideologia del bilingüisme social. Ens hem de defensar com a catalans, no ens ha de fer vergonya defensar la nostra llengua, la nostra cultura... No ens poden veure com a nació si amaguem aquesta nació", ha dit. Koiné denuncia la "subordinació" i defensen el català com a "llengua territorial". Folch ho ha desenvolupat: "Cada territori té una llengua que l'identifica. Diverses llengües no poden conviure en peu d'igualtat en un mateix territori, perquè la forta es menjarà l'altra. I en el nostre cas la llengua forta no és la del territori sinó la imposada". Per això, refusen "la cooficialitat de dues llengües i defensen el multilingüisme", però tenint clar que "la llengua del país ha de ser una i és el català".

[h3]"La il·lusió Puigdemont" per publicar el manifest/h3]

El manifest Koiné, que es va publicar el 2016, estava preparat el novembre de 2015, tal com ha revelat el professor Lluís de Yzaguirre. En aquell moment es parlava d'eleccions i van decidir esperar, però amb "la il·lusió Puigdemont" van decidir publicar-lo i pujar a "la cresta de l'onada". "Amb el manifest Koiné l'espanyolisme s'ho va creure. De cop la resposta va ser creure's que érem capaços de fer la República, i que era perillós que no fos una república espanyola". De Yzaguirre ha volgut deixar clar que la república catalana ha de ser "l'estat de la nació catalana" i ha estat crític amb els "dirigents polítics" que van dir que entre república i llengua triaven deixar morir el català.